

Lent.az -in ve Tərxis Olunmuş Hərbçilərin Gəncləri Maarifləndirmə İctimai Birliyinin birgə layihəsi olan "Şəhid əmanəti" layihəsi çərçivəsində Azərbaycanın azadlığı və müstəqilliyi, torpaqlarımızın işğaldan azad olunması uğrunda şəhid olmuş həmvətənlərimizin vərəsələri - ailə üzvləri, övladları və doğmaları ilə səhbət edirik.

Layihəmizin növbəti yazişi şəhid Milli Qəhrəman Əliyar Əliyevə həsr olunub.

Əliyar Əliyev, 1957-ci il dekabrın 14-də Qubadlı rayonunun Qəzyan kəndində anadan olub. 1979-cu ildə Azərbaycan Dövlət Bədən Tərbiyəsi İnstytutunu fərqlişmə diplomu ilə bitirərək, bir müddət Qubadlı rayonunun Dondarlı kənd orta məktəbində idman müəllimi işləyib. Qarabağ müharibəsi başlayanda Əliyar Əliyev könüllü olaraq Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin sırasına qoşulur. Müharibədə özünü təkcə döyüşü kimi yox, həm də hərbi işin təşkilatçısı kimi göstərməyə başlayır.

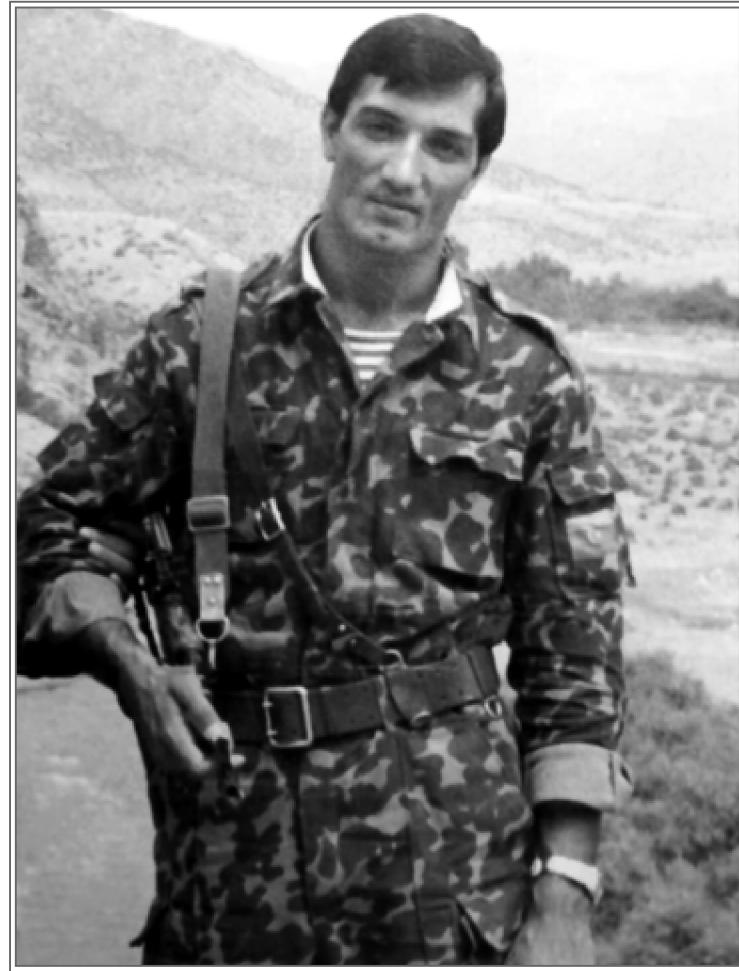
Əvvəlcə taborun keşfiyyat bölməsinin komandiri, sonra tabor komandirinin təchizat üzrə müavini təyin edilir. Onun təşkil etdiyi tabor ca-

1991-ci ilin may ayında Qubadlınin Yuxarı Cibikli kəndi, 1992-ci ilin oktyabr ayının 12-də isə bu rayonun Topağac-Başarət yüksəkliyi uğrunda gedən döyüşlərdə də onun rəhbərlik etdiyi alay düşməni ağır itkilərə məruz qoymuşdu. Əliyar Əliyevin son döyüşü 1992-ci il oktyabrın 3-də Laçının iki kilometrliyində olub. "Tikanlı zəmi" yüksəkliyi uğrunda döyüşdə tabor komandiri Əliyar Əliyev və onun sürücüsü Əlisadət Ağayev qəhrəmancasına həlak olurlar

301 nömrəli Fərمانı ilə Əliyar Yusif oğlu Əliyev ölümündən sonra Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adına layiq

ığın baxışı, kəsərli danışığı düşüncəmdə bütöv bir obraz formalasdırılmışdı. Filmə baxdıqca, adamlar onun haqqında danışdıqca, xəyalimdə yenicə yaranan obraz bir az da bütövleşir, ətə-qana dolurdu. Bu günde qədər hər dəfə Əliyar haqqında düşünəndə çalışmışam ki, onu həyatda yaşayan canlı insan kimi təsəvvür edim, amma alınmayıb. Hər dəfəsində də bu düşüncələrim ümidişizliyə yuvarlanıb, məni real həyatın qaydaları ilə üz-üzə qoyub. Ancaq heç olmasa bir dəfə onun övladları, ailə üzvləri ilə görüşmək, Əliyərin enerjisini onlardan hiss etmək, torpaq vətən uğrunda bircə dəfə olsun belə tərəddüd etmədən ölümə yollanan bu insanın davamını yaşadan övladlarının varlığında duymaq istəmişəm.

Qubadlınin işğaldan azad olunması xəbərini eşidən ki-mi də ağılma gələn ilk isim Əliyar oldu. Birinci Qarabağ savaşı başlanan gündən çiyində silah cəbhəyə yollanan, öz el-obasını qorumaq

"Deyirdi, məni yüz ermanın içində də görsən, qorxma..." -

Şəhid Milli Qəhrəmanın xanımı danışır

görülüb.

Pəhləvan komandır

2017-ci ilin iyun ayı idi. Rejissor Nizami Abbasın Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Əliyar Əliyev haqqında çəkdiyi "Pəhləvan Komandır" adlı sənədli filminin nümayi-

şunda döyüşən, idmançı paltarını hərbçi libası ilə dəyişən bu vətənpərvər oğulun ailə üzvlərini görmək, onlara ataları haqqında səhbət etmək çoxdanckı arzum olsa da, Qubadlınin qəlebə xəbəri bu arzunu reallaşdırırdı.

Qismət

Əliyar haqqında onun iki övladı - Yusif, Pərvanə və həyat yoldaşı ilə səhbət edirik. Milli Qəhrəmanın həyat yoldaşı Pəri Əliyeva böyük həvəsle Əliyərlə tanış olduğu gənclik illərinə qayıdır:

- Bakıda kondisioner zavodunda işləyirdim. Əliyar da Bədən Tərbiyəsi İstítutunda oxuyurdu. Rus dilində çox gözəl biliirdi. Özü də deyirdi ki, ruslar rus dilinin grammatikasını mənim qədər bilmir. Mən Əliyərin bacısıgilin qonşuluğunda kirayədə qalırdım. Əliyərlə tanış ol-

"Bu günde qədər hər dəfə Əliyar haqqında düşünəndə çalışmışam ki, onu həyatda yaşayan canlı insan kimi təsəvvür edim, amma alınmayıb. Hər dəfəsində də bu düşüncələrim ümidişizliyə yuvarlanıb, məni real həyatın qaydaları ilə üz-üzə qoyub. Ancaq heç olmasa bir dəfə onun övladları, ailə üzvləri ilə görüşmək, Əliyərin enerjisini onlardan hiss etmək, torpaq vətən uğrunda bircə dəfə olsun belə tərəddüd etmədən ölümə yollanan bu insanın davamını yaşadan övladlarının varlığında duymaq istəmişəm"

şinə toplaşmışdıq. O filmə qədər Əliyar Əliyev haqqında məlumatım yox idi. Bəlkə də vardi, tam xatırlamıram. Amma dəqiq bilirəm ki, Əliyərə qarşı sevgim məhz o filmdən sonra başladı. Onun dağdaşa, təbiətə, insanlara, bir sözlə, bütün yaradılışa meydan oxuyacaq qədər şahanə duruşu, qətiyyətli, bir az dal-

mazdan əvvəl onu yuxuda görmüşdüm. İlk dəfə onu biz yaşayan həyətdə görəndə öz-özümə üşəndim ki, mən bu oğlunu yuxuda görmüşdüm axı. Sonralar da həmişə ona deyirdim ki, Əliyar, sən mənim tanrı tərəfindən göndərilmiş qismətimən.

Bir gün işdən çıxanda, onu iş yerimin qarşısında

gördüm. Qonşu kimi salamlasılıb yanından ötmək istəyəndə gördüm yanımca gəlir. Sonra elçi yolladı. 1979-cu il sentyabrın 15-də biz ailə qurduq. Qubadlıda yaşamağa başladıq, onun xətrine mən bir çox çətinliklərə dözdük. Biz tərəflərde evdə başa yaylıq bağlamırdılar, qisa-

rımızın hamisini oradan alıb getirərdi. Burada bir-iki dəfə onunla bazarlığa getdim, sonra dedim ki, mən daha səninle getməyəcəm, uşaqlardan birini qoş mənə, onunla gedim.

- Niye getmək istəmirdiniz?

- Çox iti gedirdi. Cüsseli

adam idi, onun bir addımı mənim iki, üç addımlıma bərabər idi. Həmişə ondan arxada qalırdım, çata bilmirdim.

Nağıllar

- Əliyar uşaq vuran deyildi, amma uşaqlar ailədə ondan çəkinirdi. Uşaqlardan ona ən çox bağlı olan qızım idi. Həmişə atasının yanında yatardı. Əliyar rəhmətə gedəndən sonra Pərvanə üzü-qoşulu sərliyilə Əliyərin yerinə, əllərinin hər ikisinin də yana açırdı, qoymurdı ora bir adam yaxınlaşın. Ona deyirdim ki, qadan alım, o boyda yataqdə tək yatmayacaqsan ki, qoy, qaqaşlarından biri gəlib səninlə yatsın.

(ardı gələn sayımızda)